

CHAIM NACHMAN BIALIK
RETURN

Once more. Look: a spent old scarecrow
shrivelled face
straw-dry shadow
swaying like a leaf
bending and swaying over books.

Once more. Look: a spent old crone
weaving and weaving
knitted stockings
mouth full of curses
lips forever mumbling curses.

There's the household cat
has not moved since I left,
still dreaming by the stove
playing cat and mouse
in his dream.

And as ever, in darkness
the spider weaves
hanging its web
full of swollen fly corpses
in the dark west corner.

You've not changed:
All old as the hills.
Nothing new.
I'll join you, old cronies!
Together we'll rot till we stink.

© Translation: 1981, Ruth Nevo
From: CHaim Nachman Bialik: The Selected Poems
Publisher: Cvir, Tel Aviv, 1981, 965-01-0053-0

כמו רחוק בנאים כל מצבי הארץ
באותו העצ שחשבו התפוצץ.

זהם חותרים וחורגים ממשגוריהם —
עוד מצט והתפוצץ תבור מפניהם!

(1902)

על השחיתות

שמים, בלשו רחמים עלי!
אם יש בכם אל ולא בכם חזיב —
האני לא מצאתי —
התפוצץ אפם עלי!
אני — לבי מת ואין עוד תפלה בשחיתות.
יכיר אולת ד ארץ מקנה עוד —
עד מתי, עד אנה, עד מתי?

התלחן! הא צנאר — קום שחט!
ערפני בפלבי, לך ורע עם ארבים,
ולל-הארץ לי גרבים —
ואחוננו — אחוננו המקעט!
דמי מטר — הו קולר, ריגור דם רחמי,
דם יונק נשב על-תפוחך —
ולא נח לנחית, לנחית.

ואם יש אדן — יופע מדי!
אך אם אחורי השקד מפתח נקע
האדן יופע —

As though all the pillars of the earth
had been shackled in irons the moment
they had threatened to break loose —

and now they are burrowing, straining
to lunge out of their strongholds. Any
moment now they will break the sphere
asunder!

ON THE SLAUGHTER

Heaven, beg mercy for me! If there is
a God in you, and a pathway through
you to this God — which I have not
discovered — then pray for me! For my
heart is dead, no longer is there prayer
on my lips; all strength is gone, and
hope is no more. Until when, how
much longer, until when?

You, executioner! Here's my neck — go
to it, slaughter me! Behead me like a
dog, yours is the mighty arm and the
axe, and the whole earth is my scaffold
— and we, we are the few! My blood is
fair game — strike the skull, and
murder's blood, the blood of nurslings
and old men, will spurt onto your
clothes and will never, never be wiped
off.

And if there is justice — let it show
itself at once! But if justice show itself
after I have been blotted out from

יגור-גא כסא לעד;
תקדש עולמים שמים יקני;
אף-אפם לכו, ודים, בתמסכם זה
תקדשם חיי והנכון.

וארור האומר: וקום!
נקמה גואה, נקמת דם ילד קטן
עוד לא-קרא השמן —
ויקב הדם את-המקום!
יקב הדם עד חורמות מושבים,
ואכל בחשך ותמר שם
כל מוסדות הארץ הנמקים.

(1903)

נהיה ארב הקיץ

ובנות ליליות ופוח שחרות מורות בלבנה
חוצי בקר מוקרים,
והן ארבות פסות אחת לכהנים גדלים
ולמגדלי חוררים.

נהיה ארב הקיץ. כל תפוחים נחרקנו
ונחמלאו הנזים;
נא ארם, קרוב, במאנני המדלים
לחשאי הקטנים.

קצרה דעת הארם, כלו עיני מנהל —
ונחמלאו האחת;
'תפוחים הנזים, מנהי צאחם מלמעלה,
ותקדשו מפתח'.

IT WAS A SUMMER
EVENING

And the pure daughters of Lilith are
twining-spinning shiny silver threads
by moonlight, weaving one and the
same garment for high priests and for
swineherds.

It was a summer evening. All the
houses emptied out and the parks filled
up. Then man, in his usual manner,
full of grand aspirations, went forth to
his petty sins.

His patience is at an end, his eyes have
grown dim with waiting — and he has
only one prayer: 'O you chaste stars,
come out quickly above, and you,
harlots, below!'